

209

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 21 lipca 1967 r.

w sprawie pełnienia służby przeciwpożarowej oraz prowadzenia dokumentów ochrony przeciwpożarowej na statkach morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz § 5 pkt 6 i 10 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą pełnienia służby przeciwpożarowej na polskich statkach morskich, z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej,

- 2) statków do przewozu wojska,
- 3) statków sportowych.

2. Użyte w zarządzeniu wyrażenia „żegluga wielka”, „żegluga mała”, „żegluga przybrzeżna” oznaczają rodzaje żeglugi morskiej określone w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg statków morskich.

§ 2. 1. Na pasażerskich statkach morskich uprawiających żeglugę wielką oraz na promach pasażersko-towarowych uprawiających żeglugę międzynarodową służbę przeciwpożarową pełni okrętowa straż pożarna.

2. Komendantem okrętowej straży pożarnej jest oficer pożarowy.

3. Oficer pożarowy oraz pozostali członkowie okrętowej straży pożarnej (starsi strażacy okrętowi, strażacy okrętowi) powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla tych stanowisk w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg.

§ 3. 1. Na statkach morskich innych niż wymienione w § 2 służbę przeciwpożarową pełnią:

- 1) III oficer, a na statkach, na których nie ma stanowiska III oficera — członek załogi wyznaczony do tego celu przez kapitana oraz
- 2) strażak okrętowy:
  - a) na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę małą,
  - b) na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę przybrzeżną, przewożących więcej niż 500 pasażerów,
  - c) na zbiornikowcach uprawiających żeglugę wielką lub żeglugę małą,
  - d) na statkach rybackich o pojemności powyżej 1000 BRT, posiadających więcej niż 8 członków załogi przemysłowo-przetwórczej, i na statkach-bazach rybackich,
- 3) starszy marynarz lub marynarz, wyznaczony do tego celu przez armatora — na statkach innych niż wymienione w pkt 2 o pojemności powyżej 400 BRT,
- 4) starszy rybak lub rybak, wyznaczony do tego celu przez armatora — na statkach rybackich o pojemności powyżej 400 BRT.

2. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej w Ministerstwie Żeglugi, zwany dalej Głównym Inspektorem, w porozumieniu z urzędem morskim:

- 1) ustali, na jakich statkach wymienionych w ust. 1 pkt 2 służbę pożarową pełni więcej niż jeden strażak okrętowy, oraz określi liczbę tych strażaków dla poszczególnych rodzajów statków,
  - 2) określi, na jakich statkach wymienionych w ust. 1 pkt 2 lit. a) i d) powinien być zatrudniony oficer pożarowy.
- Ustalenia przewidziane w pkt 1 i 2 wymagają zatwierdzenia przez Ministra Żeglugi.

3. Na statkach o pojemności poniżej 400 BRT, na których nie ma stanowisk oficerskich, sprawy bezpieczeństwa pożarowego należą do kierownika statku, który powierza wykonywanie odpowiednich zadań w tym zakresie członkom załogi.

4. Strażacy okrętowi, wymienieni w ust. 1 pkt 2 lit. a) — c), powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla tego stanowiska w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg statków morskich.

5. Strażacy okrętowi, wymienieni w ust. 1 pkt 2 lit. d), powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla tego stanowiska w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg statków rybackich.

6. Starsi marynarze oraz marynarze, wymienieni w ust. 1 pkt 3, powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla stanowiska starszego marynarza-strażaka lub marynarza-strażaka w przepisach wymienionych w ust. 4.

7. Starsi rybacy oraz rybacy wymienieni w ust. 1 pkt 4 powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla stanowiska starszego rybaka-strażaka lub rybaka-strażaka w przepisach wymienionych w ust. 5.

§ 4. 1. Szczegółowy zakres obowiązków członków załogi pełniących służbę przeciwpożarową, wymienionych w §§ 2 i 3, oraz innych członków załogi w zakresie ich zadań związanych z bezpieczeństwem pożarowym statku ustala armator w porozumieniu z Głównym Inspektorem i urzędem morskim.

2. Armator w porozumieniu z Głównym Inspektorem i urzędem morskim ustala w ramach obowiązującego czasu pracy na statku ilość godzin niezbędną do pełnienia służby przeciwpożarowej przez członków załogi wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4.

§ 5. 1. Na statkach, na których liczba członków załogi wynosi więcej niż 12 osób, powinny być utworzone dla celów akcji ratowniczo-gaśniczej sekcje pożarowe składające się z 8 członków załogi o następujących funkcjach:

- 1) dowódca sekcji,
- 2) prądownik,
- 3) pomocnik prądownika,
- 4) ratownik,
- 5) pomocnik ratownika,
- 6) węzowy,
- 7) zaworowy,
- 8) łącznik.

Zakres czynności związany z pełnieniem poszczególnych funkcji ustala rozkład alarmu pożarowego znajdujący się na statku.

2. Ilość sekcji pożarowych na statkach wymienionych w § 3 powinna być następująca:

- 1) 1 sekcja — na statkach, na których liczba członków załogi wynosi nie więcej niż 30 osób,
- 2) 2 sekcje — na statkach, na których liczba członków załogi wynosi więcej niż 30 osób.

3. Ilość sekcji pożarowych na statkach wymienionych w § 2 powinna być ustalona przez armatora w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.

§ 6. 1. Każdy członek załogi powinien odbyć przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej i poddać się egzaminowi.

2. Program szkolenia przeciwpożarowego przewidzianego w ust. 1, zasady przeprowadzania egzaminów oraz tryb wydawania zaświadczeń ustali Główny Inspektor w porozumieniu z Komen^oą Główną Straży Pożarnych.

3. Na każdym statku powinno być zorganizowane co najmniej raz w miesiącu szkolenie instruktażowe w zakresie walki z pożarami na statku.

4. Szkolenie przewidziane w ust. 1 i 3 powinno być prowadzone niezależnie od ćwiczebnych alarmów pożarowych.

§ 7. 1. Na statku powinna być wywieszona instrukcja przeciwpożarowa dla załogi.

2. Instrukcja powinna być zwięzła i zawierać zakazy i nakazy dotyczące:

- 1) podstawowych środków ostrożności, jakie muszą być zachowane w pomieszczeniach i na stanowiskach pracy,
- 2) sposobu postępowania przy gaszeniu pożaru w zarodku oraz ustalać sposób zapoznania członków załogi z jej treścią.

3. Instrukcję wydaje armator w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.

§ 8. 1. Na statku powinny być prowadzone — niezależnie od dokumentów przewidzianych w przepisach odrębnych — następujące dokumenty dotyczące ochrony przeciwpożarowej:

- 1) plan obrony przeciwpożarowej,
- 2) książka ochrony przeciwpożarowej,

- 3) karty kontroli i konserwacji gaśnic,
- 4) książki kontroli i konserwacji aparatów oddechowych, jeżeli statek jest wyposażony w takie aparaty,
- 5) karta pracy motopompy, jeżeli statek jest wyposażony w motopompę.

2. Dokumenty, które powinny być prowadzone na statkach o pojemności poniżej 400 BRT, ustali urząd morski w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

§ 9. 1. Urząd morski w porozumieniu z Głównym Inspektorem określi wzory dokumentów wymienionych w § 8 ust. 1 pkt 2—5 oraz ustali dane, które powinien zawierać plan obrony przeciwpożarowej.

2. Plan obrony przeciwpożarowej na statkach objętych Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu powinien odpowiadać wymaganiom tej konwencji i być zatwierdzony przez urząd morski.

§ 10. W stosunku do statków eksploatowanych przez armatorów nie będących jednostkami organizacyjnymi resortu żeglugi uprawnienia Głównego Inspektora przewidziane w § 4 ust. 1, § 7 ust. 3 i § 9 ust. 1 przysługują urząd^om morskim.

§ 11. Statki znajdujące się w eksploatacji, dla których wprowadza się obowiązek posiadania planów obrony przeciwpożarowej stosownie do § 8, powinny być zaopatrzone w te plany najpóźniej do dnia 31 grudnia 1968 r.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Burakiewicz*